

økjum. Sjáldan áður hefur tað verið so sjónligt, at søga, uppruni og politisk siðvenja eru avgerandi fyri, hvussu heimspartar, lond ella landspartar loysa avbjóðingar og trupulleikar.

Lond og heimspartar, sum hava sína rót í vesturlendskari mentan og fólkaræði, velja fríar politiskar tilgongdir, samrøðuna og demokratisk val.

Tíverri eru bæði heimspartar og lond, har siðvenjan hvørki er fólkaræði ella opinleiki. Á afrikanska meginlandinum stríðast fleiri lond við politiskar leiðslur, hvørs ódugnaskapur hefur leitt londini í óföri.

Í fjareystri stríðast lond sum Teiland, Myanmar og Pakistan við hernaðarstjórnir. Tað var tí skelkandi at frætta, at trilvandi royndin hjá Pakistan at finna vegin til fólkaræði fekk eitt skot fyri bógvin, tá ið andstöðuleiðarin Benazir Bhutto varð myrd.

Vónandi steðgar dirvisleysa drápið ikki gongdini til fólkaræði.

Glottar eru tó eisini í heims-politikkinum, og friðarsamráðingarnar millum Ísraelar, palestinar og semingspartar geva varna vón um, at glið kann koma á friðargongdina í Miðeystri.

Heimsamfelagið má standa saman um at veita hjálp, har armóð og neyð ræður. Her eigur okkara lutur ikki at liggja eftir. Mítt mál hevur verið at fáa ein væl grundaðan menningar-politikk, soleiðis at vit eru við í menningarsamstarvi á muna-dyggum grundarlagi. Tað ger mun, tí aftan fyri hvørja krónu er ein mannalagna.

Føroyingar eru fúsir at veita eina hjálpanði hond til illa stóð, og nógv verður latið til hjálpar-felagsskapir víða um heim. Hesin hugburður í fólki okkara er gull verður.

Tað er tó ikki einans fátækra-dømi og sjúka, ið hóttir heimin. Veðurlagsbroytingar hótta heims-samfelagið, og ein tann størsta avbjóðingin er at fáa ídnaðarlondini at minka um CO2-útlátið. Ov lítið ítøkiligt kom burtúr veðurlagsráðstevnuni á Bali herfyri, og tí liggur stórt arbeiði fyri framman, skulu munagóð úrslit fáast á altjóða veðurlags-ráðstevnuni í Keypmannahavn í 2009.

Eg harmist um, at vit ikki enn hava víst í verki, at Føroyar taka trupulleikarnir við veðurlags-broytingum í nóg stórum álvara. Vit mega vera virkin í samband við ráðstevnuna í Keypmannahavn, soleiðis at vit frá byrjan kunnu taka neyðugu tøkini og binda okkum til altjóða ásetingar.

Menningin av landi okkara er tengd at luttøku í altjóða sam-størvum. Nýbrot eru hend á uttan-ríkisøkinum, og vit eru vorðin

meira virkin í heimssamfelag-num. Sendistova er latin upp í Reykjavík, nýggj og betri høli eru fingin til vega í Brüssel, og Føroyar hava fingið atlimaskap í matvøru- og fiskivinnufelags-skapinum hjá ST, FAO. Møguleikar eru nú skaptir fyri, at Føroyar verða partur í ES gransk-ingarsamstarvinum. Alt mál, ið Visjón 2015 fevnir um.

Vælfæðarsamfelagið eigur ikki einans at byggja á tímiliga væl-ferð. Andalig vælferð og trúarlív eru grundarsteinar undir sam-leika okkara, sum skapar samábyrgd og samkenslu við medborgarar nær og fjar. Tað er soleiðis, vit byggja land og bera dýrabara arvin víðari. Tað var ein stórhending, tá vit ólavsøkumorg-un í ár fyri fyrstu ferð fóru til gudstænastu í einari føroyskari kirkju, somuleiðis tá ið fyrstu bispur í føroysku kirkjunni varð tilnevndur. Yvirtøka av okkara

aldargamla mentanarbera tænar politisku skipanini til miklan sóma.

Nøkur okkara, sum vóru við til at byggja hetta land, eru ikki ímillum okkum longur. Harrin styrki tykkum, sum mistu, og gevi øllum áráði at halda fram í nýggja árinum.

Lat um okkum sum tjóð standa saman, og hvør gera sítt til, at Føroyar gerast eitt av heimsins fremstu londum. Vit hava flutt landið longur fram á leið seinastu árin. Vit hava grundstøði í tí tryggja samfelagnum og framíhjárættin at skapa tað góða sam-felagið fyri øll – tað samfelag, okkara børn skulu arva.

Guð signi Føroyar, okkara land.

Gott nýggjár!”